

nye Skydebaner vare indrettede, uden at det tilføiedes som Betingelse, at Salget skulde finde Sted ved Auktion.

Efter den nævnte Lovs Vedtagelse lod Krigsministeriet Ingenieurcorpset indlede videre Forhandlinger med Magistraten om Salget. Under disse søgte Magistraten imidlertid at binde sit ovenanførte Tilbud iblandt Andet til den Betingelse, at der samtidig med Salget skulde overdrages til Kjøbenhavns Commune den Staten tilhørende nedlagte Jernbane fra Lommerpladsveien til Grændsen mellem Stadens og Amtets Grund, dog med Forpligtelse for Communen til at benytte Grunden til et Gade- eller Veianlæg. Da Fyldestgjørelsen af den saaledes opstillede Betingelse maatte afhænge af Indenrigsministeriet, under hvem den aflagte Jernbanestrækning dengang forterede, rettede man en dertil sigtende Forespørgsel til nævnte Ministerium, der imidlertid erklærede, at der ikke kunde indgaaes paa nyansførte af Communen fremsatte Vilkaar, saalænge Retningen af den sydsjællandske Jernbane endnu ikke var endelig fastsat. Naagtet Ministeriet selvselgelig maatte ansee Magistraten bunden ved sit tidligere Tilbud, troede man dog nu under de forhaandenværende Omstændigheder udtrykkelig at burde opfordre den til bestemt at erklære, hvorvidt Communen maatte ønske at erholde Enighedsværn tilkjøbs paa de oprindelig tilbudte Vilkaar, men uden den senere tilføiede Betingelse om samtidig Overdragelse af den nedlagte Jernbanestrækning paa Kjøbenhavns Grund. I sit Svar herpaa af 30te April 1868 fastholdt Magistraten dog sin Fordring om Dispositionsret over den nævnte Grund.

Vel kunde Krigsministeriet efter det foreliggende ikke ansee det rigtigt at udsætte Salget af Enighedsværn til det usikre Tidspunkt, da Magistratens ovenberorte Fordring mulig kunde blive opfyldt, hvorfor man ogsaa efter Samraad med Finantsministeriet gjorde indledende Skridt til at fremme Salget ved offentlig Auktion; men i Betragtning af, at Kjøbenhavns Commune dog maatte ansees som den naturligeste Kjøber, fandt man sig foranlediget til, forinden der skredes til selve Auktionen, at forespørge Indenrigsministeriet, om der ikke kunde ventes den snart sammentrædende Nigsdag forelagt et af samme tidligere behudet Lovforslag om Anvendelsen af den aflagte Jernbanestrækning. Som det vil være det ærede Udvalg bekendt, blev et saadant Lovforslag forelagt i Nigsdagssamlingen 1868—69, og Krigsministeriet skjønnede det derfor rettest ikke at foretage yderligere Skridt med Hensyn til Enighedsværns Afhændelse ved Auktion (jfr. Anmærkningerne til Tillægsbevillingsforslaget for Finantsaaret 1868—69 Side 42—43).

Efterat bemeldte Lovforslag var blevet ophøiet til Lov, og der ved samme Lov af 5te Februar 1869) var givet Regjeringen Bemyndigelse til uden Vederlag at afstaae til Kjøbenhavns Commune den Deel af den aflagte Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev, som laa paa Stadens Grund, maatte Ministeriet antage, at de Vanffeligheder, der hidtil havde stillet sig hindrende i Veien for Salget af Enighedsværn til Communen, vilde være hævede. Det paalagdes derfor Ingenieurcorpset under 16de Februar f. A. at gjenoptage de midlertidig afbrudte Forhandlinger desangaaende, samt saavidt muligt at fremme Sagens Afgjørelse. Ifølge modtagen Indberetning fra Corpset har dettes Chef ogsaa umiddelbart derefter paany sat sig i Forbindelse med den vedkommende Borgmester, Statsraad Ehlers, og efter Aftale under 27de Marts f. A. tilstillet ham et paa Grundlag af Magistratens eget tidligere Tilbud udarbejdet Udkast til en Salgscontract med Anmodning om, at han vilde meddele de Bemærkninger, han mulig dertil kunde have at fremsætte. Paa denne Anmodning er imidlertid hidtil intet Svar modtaget, saa at Sagen endnu henstaar uafgjort.

Udvalget antager, at denne Meddelelse tilstrækkelig oplyser Bestaffenheden af den mærkelige Forsinkelse, der her har fundet Sted.